

Arrest

nr. 84 582 van 12 juli 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 23 maart 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 februari 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 14 mei 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 juni 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat B. LOOS loco advocaat K. VERSTREPEN en van attaché B. DIERICKX, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart afkomstig te zijn uit Bagdad (Irak), de Iraakse nationaliteit te bezitten en Arabier van origine te zijn. In 1998 zou u lichamelijk contact hebben gehad met uw nicht (S.). In 2008 zou u met een andere nicht, (S.) (O.) (W.), zijn getrouwd en u zou sinds 2007 samen met de broers van uw vrouw in dezelfde import- en exportfirma, 'Hayrad El Waali', hebben gewerkt. Uw vrouw zou in de periode dat jullie getrouwd waren tot tweemaal toe naar een onbekende jongen hebben gezwaaid, wat u zou hebben beschouwd als overspel. U vrouw zou dit hebben ontkend, maar u zou toen toch hebben besloten van haar te scheiden. U zou hier echter even hebben mee gewacht, omdat u nog 200.000 dollar te goed zou hebben gehad van haar broers. U zou bemiddelaars hebben gestuurd om uw deel van het

firmageld terug te krijgen, maar uw neef zou steeds hebben gezegd dat u er geen recht op had. U zou dan toch de echtscheidingsprocedure hebben opgestart en op 31 december 2010 zouden jullie uiteindelijk officieel zijn gescheiden. Na uw echtscheiding zou u er door uw schoonbroers van zijn beschuldigd de eer van de familie te hebben gekrenkt door uw ex-vrouw te hebben beschuldigd van ontrouw. U zou door uw schoonbroer (R.) ook zijn bedreigd. Bovendien zou uw nicht (S.) na uw scheiding aan haar broers hebben gezegd dat u haar in 1998 seksueel zou hebben lastiggevallen en daarom zouden ook zij zich op u hebben willen wreken. Begin augustus 2011 zou uw familie in de gang van uw ouderlijk huis - u zou op dat moment niet thuis zijn geweest - een brief hebben gevonden waarin u met de dood zou zijn bedreigd. In die periode zou u ook via de bemiddelaars te weten zijn gekomen dat (R.) (broer van vrouw) en Mohammed (broer van (S.)) u zouden willen vermoorden. U zou sindsdien niet meer thuis hebben gewoond en bij een vriend dicht bij de luchthaven zijn verbleven. Hij zou dan ook uw vertrek uit Irak hebben geregeld. U zou op 1 september 2011 vanuit Bagdad per vliegtuig zijn vertrokken en dan via Turkije per vrachtwagen in België zijn aangekomen op 13 september 2011. U diende uw asielaanvraag in op 14 september 2011. Toen u reeds in België was, zou uw familie nog twee attesten hebben ontvangen, waarin officieel zou zijn bevestigd dat u uit uw clan 'Al Sakr' (waartoe ook uw ex-vrouw en (S.) behoren) werd gezet omwille van de echtscheiding en de beschuldigingen van (S.).

Ter staving van uw asielrelaas legde u volgende originele documenten voor: uw Irakese identiteitskaart, uw Iraakse nationaliteitsbewijs en uw diploma sportleerkracht. Verder legt u een kopie voor van uw woonkaart, rantsoenkaart, twee attesten i.v.m. uw uitsluiting uit de clan, een dreigbrief, uw echtscheidingsakte en een oproepingsbrief van de rechtbank.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen.

Vooreerst dient te worden bemerkt dat uw asielrelaas enkel opvallende tegenstrijdigheden en vaagheden bevat die de algemene geloofwaardigheid van uw asielrelaas ernstig ondermijnen.

Zo verklaart u de twee documenten betreffende uw uitsluiting uit de clan te hebben ontvangen toen u al Irak had verlaten en pas daarna de dreigbrief te hebben ontvangen (gehoorverslag CGVS, p. 9, 11 en 12). Even later verklaart u dan weer nog in Irak te zijn geweest toen u de dreigbrief ontving (gehoorverslag CGVS, p. 11). Wanneer u ermee geconfronteerd wordt dat dit onmogelijk is en u uzelf tegensprekt, blijft u echter beweren dat u niet meer in Irak was toen u de brieven i.v.m. uw uitsluiting ontving (gehoorverslag CGVS, p. 12). Bovendien is het eerder opmerkelijk dat u aanvankelijk beweert niet te weten wanneer u de dreigbrief zou hebben ontvangen. Wanneer u hiernaar wordt gevraagd, zegt u dan 'te denken' dat dit begin augustus was (gehoorverslag CGVS, p. 11). Van dergelijk ernstige, zelfs levensbedreigende feiten, kan worden verondersteld dat u zich nog heel goed zou herinneren wanneer dit precies zou zijn gebeurd, te meer daar u verklaart behalve deze dreigbrief geen andere dreigementen te hebben ontvangen (gehoorverslag CGVS, p. 18). Daarnaast is het eerder opmerkelijk dat, indien zij u echt zouden hebben willen vermoorden om wraak te nemen, zij nooit effectief tot de daad zouden zijn overgegaan. Uw schoonfamilie wist immers waar u woonde, maar toch zouden zij de dreigementen enkel per brief hebben laten weten en één keer via een bemiddelaar. Wanneer u hiernaar wordt gevraagd, antwoordt u enkel dat anderen sinds augustus niet meer wisten waar u woonde (gehoorverslag CGVS, p. 18).

Verder blijkt u erg weinig te weten over de werking van de clan zelf en over de personen die bovengenoemde attesten hebben opgesteld. Zo beweert u niet te weten door wie het document is opgesteld waarin staat dat u uit de clan wordt gezet wegens ongewenst seksueel contact met uw nicht. U stelt dat het werd opgemaakt door de hoofden van de twee clans, maar weet verder niet wie die tweede clan is of wie er het hoofd van is (gehoorverslag CGVS, p. 10). Verder kunt u ook geen concrete informatie aanreiken over hoe de procedure verloopt om iemand uit een clan uit te sluiten of op welke subclans uw clan beroep heeft gedaan om uw uitsluiting te bekomen (gehoorverslag CGVS, p. 9). Aangezien u beweert dat uitsluiting uit de clan ernstige gevolgen heeft voor een individu, kan logischerwijs ook worden verondersteld dat u toch meer navraag zou hebben gedaan naar hoe dit (voor uw geval) in zijn werk is gegaan.

Ten slotte verklaarde u in oktober 2011 bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u sinds 2002 werkzaam was als zelfstandig antiquair en maakte u er nergens melding van het feit dat u in een bedrijf had gewerkt samen met uw schoonbroers (zei gehoor DVZ d.d. 27/10/2011). Tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal verklaart u plots echter sinds eind 2005 in de Groene Zone te hebben gewerkt waar u de veiligheid van de werkplaatsen van de Amerikanen moest garanderen en daarvoor nooit een vaste job te hebben gehad (gehoorverslag CGVS, p. 7-8). Wanneer u hiermee wordt geconfronteerd, antwoordt u enkel dat u 'zich niet herinnert wat u bij de DVZ hebt verklaard' en dat 'werken met antiquairs ook een deel van uw werk in de firma was' (gehoorverslag CGVS, p. 14). Dat

geen geloof kan worden gehecht aan uw bewering in de Groene Zone te hebben gewerkt, wordt verder ondersteund door het feit dat u hier geen enkel document kan van voorleggen. Dat u deze documenten in brand zou hebben gestoken toen de problemen met uw neven begonnen en dat uw neven u voor de rechtbank zouden hebben opgeroepen omwille van het feit dat u daar zou hebben gewerkt (gehoorverslag CGVS, p. 13-14) is evenmin geloofwaardig. Wanneer wordt gepolst naar redenen waarom u hiervoor werd opgeroepen voor de rechtbank – samenwerking met de Amerikanen is immers geen geldige reden – moet u dan weer bekennen eigenlijk niet te weten waarvan u werd beschuldigd (gehoorverslag CGVS, p. 14).

Bovenstaande elementen maken dat er nog maar weinig geloof kan worden gehecht aan uw beweerdde uitsluiting uit de clan en aan de dreigementen die u beweert te hebben ontvangen van uw (schoon)familie. Bovendien legt u, behalve van uw identiteitsdocumenten, geen enkel origineel document neer en kan u hier ook geen afdoende en coherente verklaring voor geven. Zo verklaart u de originele dreigbrief niet te hebben meegenomen uit Irak, omdat 'dacht die hier niet nodig te hebben' en er daarom enkel een kopie te hebben van genomen (gehoorverslag CGVS, p. 12-13). Ook i.v.m. de andere documenten verklaart u aanvankelijk te hebben gedacht vroeger te zijn uitgenodigd voor het gehoor, waardoor u meer tijd zou hebben gehad om de documenten te laten overkomen. Wanneer u wordt geconfronteerd met het feit dat u reeds op voorhand wist dat dit interview er zou komen en dat u al sinds september 2011 in België bent, antwoordt u dan weer dat u geen geld had om die te laten opsturen en niet te hebben geweten dat u nogmaals zou worden gehoord (gehoorverslag CGVS, p. 13 en 14-15). Gezien de tegenstrijdige en vage verklaringen wat betreft uw documenten, kan ook hieraan nog weinig geloof worden gehecht.

Ten slotte hebt u niet aannemelijk kunnen maken waarom u zich niet elders in Irak zou kunnen vestigen om aan uw problemen te ontkomen. U zegt dit niet te kunnen doen, omdat uw werk in Bagdad is en u uw werk zou verliezen als u elders in Irak zou gaan wonen (gehoorverslag CGVS, p. 19). Wanneer u ermee wordt geconfronteerd dat u sowieso uw werk bij de familiefirma kwijt bent en zelf had verklaard reeds ervaring te hebben in verschillende branches, antwoordt u dan weer dat u het niet kan, omdat uw kapitaal van u werd gestolen (gehoorverslag CGVS, p. 19). In dit verband dient echter opgemerkt te worden dat uw gebrek aan financiële middelen een louter economische motief is dat geen verband houdt met één van de redenen zoals vermeld in de Vluchtelingenconventie of in de definitie van subsidiaire bescherming.

Naast de beoordeling van uw asielaanvraag in het licht van de criteria van de Vluchtelingenconventie, dient te worden onderzocht of u een risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet loopt en u op die basis in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Bagdad in Centraal-Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in Bagdad te worden beoordeeld.

De veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in Bagdad wordt continu opgevolgd. Uit grondige en uitgebreide research en op basis van een analyse van de beschikbare en geraadpleegde bronnen en literatuur door CEDOCA blijkt enerzijds dat de veiligheidssituatie de voorbije jaren merkbaar verbeterd is en anderzijds dat het voorkomend geweld in regel eerder gericht wordt tegen bepaalde groepen. Bij zware bomaanslagen werden vooral de Amerikaanse (tot einde 2011) en de Iraakse veiligheidstroepen en overheid geviséerd. Ook de sjiietische pelgrims en religieuze minderheden werden slachtoffer van doelgerichte aanslagen. Het doelgericht geweld tegen bepaalde individuen richtte zich op hogere profielen, nl. politieke leiders, overheidsambtenaren van hoge rang, rechters en leiders van de Iraakse veiligheidsdiensten (zie bijgevoegde SRB: "De actuele veiligheidssituatie in Centraal-Irak. Bagdad", d.d. 5 januari 2012). De algemene veiligheidssituatie in Irak is verbeterd en de daling van het aantal burger-slachtoffers, een trend die zich vooral heel duidelijk vanaf mei 2008 aftekende, bleef doorgaan in 2009 en in 2010. In 2011 stagneerde de situatie. De laatste Amerikaanse troepen hebben op 18 december 2011 het Iraaks grondgebied verlaten. Sinds het vertrek van deze Amerikaanse troepen werden o.a. in Bagdad enkele zware aanslagen gepleegd. Deze aanslagen volgen in regel hetzelfde patroon als voorheen en zijn in regel ook eerder gericht van aard. Bij uitzondering werden enkele recente aanslagen ook willekeurig op burgers gepleegd doch dit doet geenszins afbreuk aan de actuele vaststelling dat het geweld in regel gericht wordt tegen bepaalde specifieke groepen en individuen. Actueel zijn er dan ook geen redenen om enkel en alleen omwille van de algemene veiligheidssituatie in Bagdad, subsidiaire bescherming toe te kennen.

Hoewel de veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in Bagdad nog steeds problematisch is, is er actueel geen sprake meer van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in Irak en meer bepaald in Bagdad dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid in Bagdad aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c, van de vreemdelingenwet.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie in Bagdad blijkt dat er zware aanslagen worden gepleegd doch dit is geen situatie van "open combat". De veiligheidssituatie is reeds enkele jaren verbeterd en er is een afname van het geweld in de stad. Bagdad lijdt wel onder de aanslagen die in regel worden gericht tegen bepaalde risicogroepen oa. leger, politie, ambtenaren, christenen, sjiietische pelgrims en leden van de Sahwa. Er wordt echter actueel geen melding gemaakt van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten tussen opstandelingen enerzijds en de overheidstroepen anderzijds. Het geweld in Bagdad is niet aanhoudend en de impact ervan op het leven van de gewone Iraakse burger is eerder beperkt. Uit een analyse van het asielbeleid van andere Europese landen (Duitsland, het Verenigd Koninkrijk, Zweden, Denemarken, Nederland) blijkt overigens dat ze actueel geen beschermingsstatus meer toekennen op basis van de algemene veiligheidssituatie in Irak en dat ze de asielaanvragen op individuele basis beoordelen.

U bracht zelf geen elementen aan die een ander licht werpen op bovenvermelde evaluatie van de veiligheidssituatie in de stad Bagdad, vanwaar u verklaart afkomstig te zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hoger vermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers uit Bagdad actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit Bagdad aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Bovendien voert u zelf geen elementen aan die zouden wijzen op een individueel risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert, is in kopie als bijlage bij uw administratief dossier gevoegd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel werpt verzoeker een schending op van de artikelen 48/2 t.e.m. 48/5; artikel 52, §2; artikel 57/6, 2de lid en artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet); schending van artikel 1 A van het Vluchtelingenverdrag; schending van de algemene motiveringsplicht, het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel als beginselen van behoorlijk bestuur, en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

Omtrent de documenten stelt hij dat er enkel een korte verwarring was over de manier waarop de vraag werd gesteld en hij even een onduidelijkheid heeft moeten rechtzetten. Over de clan heeft hij alles verklaard dat hij wist. Dit zou voldoende moeten zijn om hem "geloofwaardig te maken". Het maakt trouwens niet de kern van zijn relaas uit.

Verder stelt hij dat hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken en bij het Commissariaat-generaal (CGVS) hetzelfde heeft verteld. Hij heeft bij het CGVS bijkomende details gegeven. Het CGVS besluit ten onrechte dat er tegenstrijdigheden zijn tussen zijn verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken en deze bij het CGVS.

Met betrekking tot het bewijs, benadrukt verzoeker dat een tekort aan bewijzen niet kan worden gebruikt om aan de gegrondheid van de vrees voor vervolging te twifelen. Verzoeker zet theoretische beschouwingen omtrent de bewijslast uiteen en verwijst daarbij naar de Proceduregids van de UNHCR. Hij betoogt tenslotte dat het een welgekend probleem is in Irak dat personen omwille van de familie-eer worden bedreigd of zelfs vermoord en dat de autoriteiten geen effectieve bescherming kunnen of willen bieden.

2.2.1. Verzoeker duidt niet op welke wijze de bestreden beslissing een schending vormt van artikel 52 van de vreemdelingenwet zodat dit onderdeel van het middel juridische grondslag mist en derhalve onontvankelijk is.

2.2.2. De formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 57/6, tweede lid en 62 van de vreemdelingenwet en artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. Uit de bewoordingen van het verzoekschrift kan afgeleid worden dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve

rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.3. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.4. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.5. Het is vooreerst opmerkelijk dat verzoekers schoonfamilie hem enkel hebben bedreigd per brief en via een bemiddelaar, terwijl ze wisten waar hij woonde, aangezien de brief op het juiste adres werd gestuurd. Daargelaten de vraag in welke volgorde verzoeker bepaalde documenten verkreeg, is het niet aannemelijk dat verzoeker aanvankelijk beweerde niet te weten wanneer hij de dreigbrief zou hebben ontvangen. Toen hij daarnaar werd gevraagd, zei hij te denken dat dit begin augustus was (gehoorverslag CGVS, p. 11), terwijl inzake dergelijke ernstige en levensbedreigende feiten dient te worden aangenomen dat ze in het geheugen gegrift zijn.

Verzoeker legde daarenboven vage en tegenstrijdige verklaringen af omtrent de uitsluiting van de clan (gehoorverslag CGVS, p. 12-13). Waar verzoeker het belang van de kennis over de werking van de clan tracht te relativeren, wordt vastgesteld dat hij zelf verklaarde dat het gevolg van de uitzetting van een clan is dat de persoon vogelvrij wordt gesteld en deze persoon bijgevolg geen bescherming meer. Gelet op deze ernstige gevolgen, kan van verzoeker worden verwacht dat hij navraag zou hebben gedaan naar hoe de uitsluiting in zijn werk is gegaan, door wie het document is opgesteld, wie de tweede clan is of wie er het hoofd van is. Verzoeker kon namelijk geen informatie geven betreffende de voorgaande vragen en kon ook geen concrete informatie aanreiken over hoe de procedure verloopt om iemand uit een clan uit te sluiten of op welke subclans zijn clan beroep heeft gedaan om zijn uitsluiting te verkrijgen (gehoorverslag CGVS, p.9-10).

Verzoekers verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken en bij het CGVS over zijn activiteiten in Bagdad zijn niet te verzoenen. Hij verklaarde namelijk bij het CGVS dat hij sinds 2005 in de Groene Zone werkte waar hij instond voor de veiligheid, dat hij daarvoor geen vast werk had, maar wel af en toe sportkleden verkocht en dat hij sinds eind 2007 samen met de broers van zijn vrouw in een import- en exportfirma werkte (gehoorverslag CGVS, p. 7-8). Verzoekers vergoelijking dat dit slechts een verduidelijking was van zijn verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken kan niet worden weerhouden, aangezien hij daar verklaarde dat hij sinds 2002 als antiquair werkte, op zelfstandige basis en dat hij voordien verkoper was van sportkledij (stuk 9, Vragenlijst, Vraag 2.10b) en dit zonder ook maar enige melding te maken van een tewerkstelling in de Groene Zone.

Tot slot laat verzoeker de motivering van de bestreden beslissing met betrekking tot het vestigingsalternatief ongemoeid, zodat deze als onbetwist en vaststaand wordt beschouwd en door Raad tot de zijne wordt maakt.

De bestreden beslissing vindt inzake de vluchtelingenstatus steun het administratief dossier, is terecht en pertinent en wordt niet dienstig weerlegd zodat het door de Raad tot zijne wordt gemaakt.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.1. Verzoeker stelt dat de veiligheidssituatie in Bagdad ernstig verslechterd is en alleszins niet beter is dan de periode dat verwerende partij nog wel subsidiaire bescherming toekende voor burgers uit Bagdad. Verzoeker haalt verschillende persberichten aan om incidenten aan te tonen en voegt deze ook toe als bijlage. Verder is de verwijzing naar het beleid in andere Europese landen irrelevant, aangezien er bij de omzetting van de kwalificatierichtlijn gekozen werd voor een bredere bescherming.

2.3.2. Gelet op de *sub* 2.2. gedane vaststellingen inzake de elementen ten grondslag van zijn asielaanvraag, komt verzoeker niet in aanmerking voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Verzoekers betoog inzake de algemene veiligheidssituatie in Bagdad kan niet worden gevolgd. Hij stipt weliswaar met recht aan dat in Bagdad nog veiligheidsincidenten voorkomen doch uit de omstandige en gedetailleerde informatie in het administratief dossier, waarin de veiligheidssituatie in Bagdad uitgebreid en nauwgezet wordt geanalyseerd, blijkt dat, de diverse objectieve elementen in acht genomen, de situatie aldaar niet van aard is dat zij beantwoordt aan het bepaalde in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Uit deze informatie blijkt dat het geweld dat in Bagdad in steeds mindere mate willekeurig van aard is en grotendeels een doelgericht karakter vertoont (stuk 13, Landeninformatie). Op basis van de informatie zoals aanwezig in het dossier dient te worden besloten dat in hoofde van verzoeker geen reëel risico op ernstige schade voorhanden is in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, toont verzoeker, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.4.1. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de commissaris-generaal de verplichting op om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier en dat verzoeker de kans kreeg om zijn asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Het zorgvuldigheidsbeginsel is niet geschonden.

2.4.2. Het redelijkheidsbeginsel is enkel dan geschonden wanneer er een kennelijke wanverhouding bestaat tussen de motieven en de inhoud van de beslissing. De schending van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf juli tweeduizend en twaalf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS